

Az új lakó

Mackó éppen a kanapén pihent ebéd után, amikor Ozsó berontott a nappaliba:

- Mackó, Mackó! Gyere velem gyorsan a vidra tóhoz!

Együtt szaladtak ki a kertbe a kis tóhoz, ahol a parton már ott ugrált Trilló is, hangosan kiabálva Pip és Pop nevét. De a vidrák még nem kerültek elő. Végre Mackó is meglátta a nagy izgalom okát: a tó közepén, egy faág úszott, amin egy kicsi tarka szörgombolyag feküdt.

Hirtelen feltámadt a szél és a faág egy kisebb sziklának ütközött és a szörgombolyag a vízbe csúszott. Pip és Pop éppen ekkor értek oda, azonnal a vízbe vetették magukat és a partra húzták a kis ázott szőrösomót. Mindannyian odasereglettek, dicsérték a vidrákat és nézegették a

kimentett gombolyagot. Egyszer csak a szőrösomón két kicsi szem nyílt ki és vékony hangon nyávogott egy rövidet. Egy aranyos kismacska volt!

- Még megfázik! – mondta aggódva Ozsó – Mackó, bevihetjük a házba?
- Hát persze! Megszáritgatjuk és megmelengetjük. – válaszolta mackó és nagy puha mancsába vette a kiscicát.

Bevittek a házba, a fürdőszobában megszáritgatták egy törülközővel majd a nappaliban a kanapé párnái közé fektették. A barátok köré gyűltek és beszélgetni kezdtek:

- Vajon hogy került ide? – kérdezte Trilló.
- Tegnap találtam egy rést a kerítésen, talán ott bújhatott át. – mondta Mackó.
- Mackó, olyan aranyos, ugye nálunk maradhat? – kérdezte Ozsó.
- Hát, nem is tudom. Először meg kellene próbálni megkeresni a szüleit, náluk mégis csak jobb helye lenne.
- De Mackó, mi is nagyon fogjuk szeretni!
- Igen, igen, mi is! – kiabálták kórusban a vidrák is. Trilló eddig hallgatott, de most Ő is megszólalt: - Szerintetek mióta lehetett ott a tónál? Vajon nem éhes?
- Igazad van Trilló, menjünk a konyhába, vacsorázzunk, aludjunk rá egyet, a többit majd holnap meglátjuk.

A cicát hívogatva kimentek a konyhába, egy kis tálba tejet öntöttek neki, majd vacsorát készítettek maguknak is. A nagy sürgés-forgásra Rágcsa a kisegér is előbukkant az egérlyukból. Kicsit megijedt az új jövevénytől – hiszen a macskák és az egerek általában nem a legjobb barátok – de miután az csak barátságosan megszaglászta, majd hízelegve megnyalta, megnyugodott. Vacsora után mindenki elment lefeküdni, a kiscicát a kanapéra fektették, a párnák közé.

Reggel Mackó ébredt elsőnek és a nappaliba sietett, hogy megnézzze az új lakót. A cica azonban nem volt sehol! Hirtelen vékony nedves csíkot vett észre a padlón, ami egyenesen a konyhába vezetett. Követve a nyomokat kiment a konyhába, ahol a cicát üres tálkája mellett találta. – Hát éhes vagy! – mondta Mackó és lehajolt, hogy megsimogassa. Akkor vette észre, hogy a cica egy tócsa közepén üldögél. Addigra Rágcsa is előkerült és álmosan dörzsölgette a szemét.

- Jó reggelt, Mackó! – köszönt, majd felháborodottan felkiáltott – Mi ez a rendetlenség?! Te jó ég, ez a cica idepisilt a tiszta konyhám közepére!! Ez tűrhetetlen!!
- Jó, jó majd mindjárt feltakarítom. Biztos véletlen volt.
- Jó reggelt Mackó! – lépett a konyhába Ozsó – Mi az a hatalmas folt a kanapén?

- Folt?! Azt észre se vettem. Valamit ki kell találnunk!

Ozsónak az az ötlete támadt, hogy Mackó egy nagy zsebkendőjéből hajtogassanak pelenkát a cicának, így majd nem fog mindent összepisilni a házban. Így is tettek.

Ebéd után a hálósobában hancúrozott Trilló és Ozsó a kiscicával, miközben Mackó a környék fáira rajzokat ragasztott, így keresve a cica szüleit. Trilló egyszer csak rácsodálkozott Ozsóra: - Te Ozsó, mi az a folt alattad?! Bepisiltél? – Ozsó ijedten pattant fel az ágyról, ahol a cicát simogatta. Hiába az igyekezet, átázott a zsebkendő-pelenka. Mackó éppen ekkor ért haza. Összegyültek a nappaliban, hogy közösen kitaláljanak valamit. A cica érdeklődve figyelte őket a földről.

- Kellene vennünk pelenkát a boltban. – mondta Trilló.
- Pelenkát csak a kisbabák hordanak, Ő már mégiscsak nagyobb, valami mást kell kitalálni.
- Tudod, Ozsó – mondta Mackó – amikor Te ide kerültél hozzám, még te is pelenkás voltál. Aztán hamarosan megtanultad nagyon ügyesen, hogy a WC-re kell járni.
- Tényleg, emlékszem is mennyire örültem és milyen nagynak éreztem magam amikor már egyáltalán nem volt szükség pelenkára és bárhova el tudtunk menni, ott is a WC-be pisiltem!
- Mackó, Mackó, mi láttunk egyszer egy bolt kirakatában egy feliratot, hogy „macskaWC”! Nem kellene egy ilyen vennünk a cicának?-mondta Pip és Pop.
- Remek ötlet! Mindjárt el is megyek venni egyet. Ha megtanulja használni nem lesz több gond és nyugodtan játszhattok együtt bárhol a házban. De lenne még egy dolgunk: nevet kellene adni a cicának. Amíg oda vagyok beszéljétek meg milyen név illene rá!
- Én a Pisist javaslom. – jegyezte meg morcosan Rágcsa. Már nagyon elege volt az egész napos takarításból.
- De Rágcsa, hamarosan ez a név már nem fog rá illene, hiszen ügyesen megtanulja használni a WC-t. Legyen inkább Foltos, a tarka bundája miatt!-mondta Ozsó.
- És ha Pancsi lenne? Akkor emlékeznénk mindig arra, hogy került hozzánk. No meg egyelőre a tócsákra is amiket maga után hagyott. – javasolta Trilló.

Mackó nagyot nevetett. Pip és Pop pedig boldog táncra perdült, hiszen így az ő hősi macskamentésükre is mindig emlékezni fognak.

Este, amikor Luna bekukkantott az ablakon, látta ahogy Mackó segít a WC-be pisilni Pancsinak, majd mindenki nyugovóra tér. Egy holdsugárral még megsimogatta a békésen szuszogó cicát, majd továbbment ment éjszakai őrzőjára.

